

Významné životní jubileum – prim. MUDr. Milan Juchelka (21. dubna 1928) se dožívá 95 let

Blahopřání i laudatio k neuvěřitelným narozeninovým 95 letům... jeho celoživotní profesionální život s plným a činorodým osobním nasazením je vlastně i mapou úspěšného vývoje našeho oboru i mimo akademická centra velkých měst.

MUDr. Milan Juchelka se stal přesvědčeným a přesvědčivým zakladatelem a prvním primářem Anesteziologicko-resuscitačního oddělení v Nemocnici s poliklinikou v Havířově. Pracoviště bylo v pořadí teprve pátým se svou samostatnou existencí a začleněním v tehdejší Československé republice. Bylo třeba je vymyslet, navrhnout a cílevědomě realizovat téměř „na zelené louce“ a ve zcela nezkušeném prostředí.

Vybavení pro nově budované lůžkové ARO a dotace na ně získal svou přesvědčivostí i od řady regionálních podniků – nepolevil v úvodní iniciativě po celé dva roky.

V současné době a se soudobým vybavením se svou činností slaví „jeho oddělení“ nyní již 50 let s úspěšným generačním pokračováním v porovnání s krušnými začátky.

Původním klinickým vzděláním byla pro prim. Juchelku chirurgie v době, kdy obor teprve zahajoval samostatnost. Prošel postupně více odbornými pracovišti, byl lékařem ve výjezdové složce Záchrané služby.

MUDr. Milan Juchelka se stal i celostátně iniciativním odborníkem – respektovaným členem nově založené a samostatné odborné společnosti, dlouholetým aktivním členem jejího výboru.

Za zahraničními zkušenostmi vycestoval na univerzitní oborové pracoviště v Polsku – v Poznani, odkud přinesl od věhlasného prof. W. Jurczyka řadu nových poznatků.

Sám byl přemýšlivý, skromný, ale s výbornými prakticky klinickými nápady, angažovaný ve spolupráci s výbornou vrchní sestrou Gertrudou Sklenářovou – nejčastěji u resuscitačních lůžek a s instrukcemi sester u zcela „nových lůžek“ specifických pacientů.

Ve vztahu k chirurgickým týmům byl zásadový, ačkoli to dokázal podat humorně. Jeho hodnocení i vtipné repliky jsou citovány i v knize internisty doc. MUDr. P. Bartůňka Smích na recept (Víkend; 1996). Stojí za to v současné éře zdůrazňované komunikace v medicíně dvě uvést:

U operačního stolu mu povídá operátor: Nevytahuj tak vysoko to prostěradlo mezi námi, ať taky občas vidíme, že tam nespíš! A hned následovalo: Kdepak, kdepak! Věda se od řemesla musí přece oddělit!

A dokonce někdy býval humorně potouchlý: Ráno jako anesteziolog nastoupil na sál a povídá operační skupině známé volnějším tempem: Ale pánové, škoda, že jsem nevěděl, že budu dávat narkózu zrovna u vašeho programu. To bych si byl rovnou vzal s sebou pyžamo, ne-li snídani.

Obr. 1. MUDr. Milan Juchelka ve služebním pokoji ARO

Obr. 2. MUDr. Milan Juchelka u lůžka pacienta

V roce 1987 mu bylo uděleno plně zasloužené čestné členství odborné společnosti a uznání za celoživotní práci v oboru a v jeho

rozvoji. V roce 2012 byl vyznamenán za celoživotní práci v oboru a pro obor prestižní medailí Františka Celestýna Opitze.

Ani pokročilý věk mu neubral na aktivitách – zaměřil se na vzdělávání sester, zejména v intenzivní péči; spolupráce s nimi si po celý život totiž velmi vážil a do velmi pokročilého věku jim i záchranářům rád přednášel. Stále se zajímá o témata v oborové klinické náplni.

Osobní život mu výborně doplňovalo a doplňuje přátelské prostředí ARO, rodinná pohoda i hobby fotografování a láska k jazzu.

Gratulujeme mu k dosud aktivně naplňovanému životu, s úctou i s přáním dalších let prožitých s elánem a naplněním.

doc. MUDr. Jarmila Drábková, CSc.